

Fsberning: Derfom den ærede Kultusminister havde været her, antager jeg, han vilde have givet det ærede Medlem saa gylbige Grunde, hvorfor han ikke kunde følge denne Lov i dens Bestemmelser, at det ærede Medlem ikke vilde have opfordret Thinget til at føre den videre, men vilde have beiragtet den kun som et Middel til at bringe en Sag i Erindring, som han tillægger Bigtighed. Nu er Kultusministeren her ikke, og det er meget vanskeligt for os Andre at vise den Vej, som man rettest bør gaae med en Sag af denne Natur. Hvad mig angaaer, vil jeg aabent sige, at en Lov som denne vil jeg raade til nu strax at stemme imod og ikke lade gaae til anden Behandling. Men naar Kultusministeren ikke er tilstede og giver dette Raad, vilde jeg paa den anden Side ansee det for urigtigt, baade overfor den ærede Minister, som ogsaa overfor det ærede Medlem, som har indbragt Lovforslaget; jeg vilde ikke ansee det for at være den Høflighed, som man skylder hverandre indhædes, naar Regjeringen ikke har lagt sin egen Stemme derimellem.

Jeg skal strax udtale, hvilke Forandringer jeg, naar Udskiftet kommer til anden Behandling, ønsker at foreslaae i Principet. I første Paragraf vil jeg fremfor Alt foreslaae, at hele Parenthesen gaaer ud, og at man retter Paragrafen — jeg kommer her til Noget, som man vil kalde en Enkelthed, og dog vil denne § 1 komme til at indeholde det hele Princip — saaledes: „Fremtidig kan Enhver, som har Indfødsret, blive Embedsmand i Danmark uden Hensyn til — Embedsexamen.“ Den sidste Deel af Paragrafen vil jeg rette derhen: „Dog skal han, hvis han attraaer et Dommerembede“ — istedetfor „et juridisk Embede“ — „og ikke har taget sin Embedsexamen ved Kjøbenhavns Universitet, inden sin Befordring have underkastet sig en særlig Prøve.“ Jeg vilde ikke sætte „en særlig Prøve i dansk Ret“, og endnu mindre „i flessvigsk Ret“, men vilde blive staaende ved „en særlig Prøve“ og overlade det til Regjeringen at fastsætte, hvorledes denne særlige Prøve skal være bestaen. Man vil see, at der derved vil være opnaaet en væsentlig Deel af det ærede Medlems Hensigt, saasvemt jeg har forstaaet ham ret. Han

vil saavidt mulig give Anledning til, at Danske kunne studere og sulvende deres Studeringer hvorfomhelst, i deres egen Stue, ved et andet Universitet, overalt, og at Universitetets særlige Examen og Underviisning ikke skulle være afgjørende. En Dansk, som er født i Udlandet af danske Forældre og har dansk Indfødsret, vil, naar han er bleven opbraget ved et fremmed Universitet og der har erhvervet gode Kundskaber, naar han kommer her til Landet, være i Forlegenhed, og ligeledes vil en Dansk, der har studeret ved et i juridisk Henseende berømt Universitet, s. Ex. i Heidelberg, og er en overlegen juridisk Student, naar han kommer her til Landet, saaledes som det nu er ordnet, ikke kunne tage Examen her ved Universitetet. Jeg er nu overbevist om, at jeg ved at foreslaae Paragrafen forandret paa den nævnte Maade i en væsentlig Grad har opnaaet eller vist henimod den Hensigt, som det ærede Medlem har. Jeg har, idet jeg har omtalt disse Enkeltheder, holdt fast som Princip, at det, Loven burde gaae ud paa, og det Æneste, den kan gaae ud paa, er at give Alle, der have dansk Indfødsret, Anledning til at kunne studere, hvor de finde det passende, og til at blive anvendte her i Statens Tjeneste, naar Statskassen anseer dem duelige dertil, uden at de behøve at underkaste sig Examen, medens de dog kun skulle kunne opnaae Dommerembeder under den Betingelse, at de underkaste sig en vis Prøve. Vi skulle erindre, at flere af de meest udmærkede Ting, hvormed vor hele nærværende reformerende Tilstand her i Landet er begyndt, ere udgaaede fra Mænd, der ikke havde nogen Examen ved Kjøbenhavns Universitet — jeg kan s. Ex. nævne Bernstofferne. Den anden Paragraf gaaer løs paa at bortgive Kommunitet, Regents og øvrige Beneficiær. Har jeg forstaaet det ærede Medlem ret, skulle ogsaa Parenthesen fra første Paragraf til en vis Grad eller i det Hele kunne anvendes herpaa. Det troer jeg ikke er rigtigt, men jeg troer, at Paragrafen kan indrettes saaledes, at ogsaa det Samme i den Henseende kan naaes, som jeg vilde have naaet ved de Ændringsforslag, jeg har foreslaaet ved den første Paragraf, det nemlig, at danske Studerende, som ikke have studeret her i Kjøbenhavn, naar de komme